

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

THE DEVELOPMENT CHINESE PRONUNCIATION SKILLS THROUGH
PHONICS-BASED LEARNING MANAGEMENT
OF MATHAYOMSUEKSA 2 STUDENTS.

¹มัทนพร บุญมาก และ ²ประภาศ ปานเจียง

¹Matthanaporn Boonmak and ²Prapas Panjiang

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

Hatyai University, Thailand.

¹matthanaporn.boo011@hu.ac.th

Received: October 26, 2024; **Revised :**November 19, 2024; **Accepted :**December 28, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนควนพระสาครินทร์ โรงเรียนปากพะยูนพิทยาคาร โรงเรียนหารเทารังสีประชาสรรค์ มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 325 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนหารเทารังสีประชาสรรค์ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนที่ใช้จัดการ

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เรียนรู้แบบโฟนิกส์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นข้อสอบการประเมินการอ่านออกเสียงภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเป็นชุดข้อสอบเดียวกัน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที่ t-test dependent ผลการศึกษาพบว่า 1. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.70$, $SD = 0.48$)

คำสำคัญ : ภาษาจีน, ทักษะการออกเสียง

Abstract

The objectives of this research are 1) to compare the Chinese reading and pronunciation skills with Phonics-Based learning between before and after learning of Mathayomsueksa 2 students. 2) To study satisfaction toward Phonics-Based learning management of Mathayomsueksa 2 students. There are three schools included Kuannaphrasakarin School, Pakpayoonpittayakarn School, and Hamthao Rangsiprachasan School. The total number of Mathayomseuksa 2 students across these schools is 325. The sample was 40 students who studied in Mathayomseuksa 2 class 2 at Hamthao Rangsiprachasan school, Pakphayun, Phatthalung. The instruments used in the research include 1) a Chinese learning plan used to organize Phonics-Based learning at the Mathayomsueksa 2 students, 2) a Chinese reading pronunciation skills assessment for Mathayomsueksa 2 students the Pre-study and post-study Chinese pronunciation assessment test It is the same test set. 3) Questionnaire on satisfaction toward Phonics-Based learning management. Statistics used in data analysis are mean, standard deviation, and t-test dependent. The results of the research were as follows: 1. The Chinese pronunciation skills of students after the learning management were higher than before the learning management with a statistical significance of .01 2. Students were satisfied toward the overall Phonics-Based learning management to develop Chinese pronunciation skills at a high level ($\bar{X} = 4.70$, $SD = 0.48$)

Keywords : Chinese, Pronunciation skills, Phonics-Based learning

บทนำ

การสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาจีนเพื่อสื่อสารกับชาวจีนหรือผู้คนที่ใช้ภาษาจีน ด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศการศึกษา การท่องเที่ยว การร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชน การกระชับความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม แม้ต้นทางของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือการศึกษา แต่เมื่อเข้าสู่อาชีพ นั่นคือการดำเนินชีวิตด้วยเศรษฐกิจ การมีงานทำพร้อมมีรายได้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ถือเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจส่วนตนให้มีความมั่นคง อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจชาติ ความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจนำมาซึ่งความมั่นคงในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคตทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศถือเป็นปัจจัยที่สำคัญของการสื่อสาร แม้บุคคลจะมีศักยภาพโดดเด่นหลากหลายด้านในเชิงวิชาการหรือศาสตร์อื่นๆ แต่หากด้อยความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ศักยภาพที่มีอยู่ย่อมเสมือนลדתอนลง ภาษาต่างประเทศที่สำคัญๆ ล้วนเป็นภาษาของประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ซึ่งรัฐต่างประเทศต้องการร่วมทำการค้าด้วย อย่างเช่นสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งมีเศรษฐกิจเติบโตก้าวหน้าในประชาคมโลกอย่างมั่นคงและต่อเนื่องภาษาจีนจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญตามอิทธิพลทางเศรษฐกิจ ซึ่งคนทั่วโลกนิยมเรียนรู้ก็ทั้งยังเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ การเรียนรู้ภาษาจีนของคนไทยจึงมีความจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพการสื่อสารกับประชากรในประเทศจีนและในประชาคมโลก เพราะภาษาจีนมิใช่สื่อสารกันเพียงภายในประเทศจีนเท่านั้น หากมีผู้นิยมใช้กันทั่วโลก และมีผู้นิยมใช้มากที่สุดด้วยการส่งเสริมให้คนไทยสามารถใช้ภาษาจีนได้ จะส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีระหว่างประเทศ และการมีสัมพันธ์ไมตรีอันดีกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองในประเทศไทยได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เมื่อกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทันท่วงทีกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ ซึ่งเกิดเสริมหนุนทางการค้า การพัฒนาเทคโนโลยี และการไหลเวียนสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีที่ประกาศใช้หลักสูตรโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งของรัฐและเอกชนจำนวนมากจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติม ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสร้างสังคมฐานเศรษฐกิจที่อาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือของการสื่อสารแต่ทว่ายังไม่มีหลักสูตรภาษาจีนโดยเฉพาะ สถานศึกษาต่างจัดทำหลักสูตรของตนเอง ตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้

เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นไปตามมาตรฐานสากลของเจ้าของภาษา รวมทั้งเพื่อให้การสื่อสารภาษาจีนของคนไทยมีประสิทธิภาพจึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นขั้นปี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำไปออกแบบบทเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2551)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุด โดยการออกเสียงคือ ส่วนประกอบที่สำคัญของภาษา การออกเสียงกับความสามารถทางภาษามีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง การออกเสียงเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ นักเรียนจะต้องรู้และทำความเข้าใจความรู้พื้นฐานด้านการออกเสียงให้ดี การเรียนภาษาแต่ละภาษาต่างเริ่มต้นจากการออกเสียง การออกเสียงเปรียบเสมือนเปลือกที่ห่อหุ้มภาษาเมื่อเราสามารถเข้าใจถึงการออกเสียงอย่างแท้จริงแล้ว เราถึงจะสามารถเข้าใจได้ว่าผู้อื่นพูดอะไร การออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจน จะสามารถแสดงถึงความหมายที่ต้องการจะสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ต้องการจะสื่อออกมา หากไม่สามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจนผลกระทบอย่างน้อยจะทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจกับสิ่งที่ต้องการจะสื่อออกมา หวัง (2561) ในการเรียนภาษาจุดมุ่งหมายคือ เพื่อการสื่อสารดังนั้น ในการเรียนภาษาจีนเบื้องต้นจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการออกเสียงเป็นอันดับแรก ซึ่งการออกเสียงจะเป็นปัจจัยที่จะส่งผลกับผู้เรียนโดยตรง จะทำให้มีทักษะที่ดีในเรื่องการสื่อสาร และสามารถต่อยอดในการเรียนภาษาจีนในระดับสูงต่อไป

นอกจากนี้ การเรียนภาษาที่สองและภาษาที่สามซึ่งไม่ใช่ภาษาประจำชาติของผู้เรียนต้องให้ความสำคัญกับการฝึกอ่านออกเสียง เพราะการอ่านออกเสียงมีความสัมพันธ์กับการสะกดคำ จะช่วยการฝึกสะกดคำ และออกเสียงหน่วยเสียงในภาษานั้นให้ถูกต้องและชัดเจน ดังที่ นักวิจัยทางภาษาศาสตร์ Boyd (1970 อ้างถึงในวรรณิ โสมประยูร, 2544) กล่าวว่า “การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในเรื่องของการใช้ทักษะทางภาษามากพอสมควรเด็กสะกดคำต่างๆ ที่เขาสามารถอ่านออกได้ถูกต้องและแม่นยำกว่าคำที่เขาอ่านไม่ออก

ตามที่กระทรวงศึกษามีนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน กระทรวงศึกษาธิการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนภาษา โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ผู้วิจัยจึงศึกษารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน นันทิวัน อินหากรวด และ เทพกาญจนา เทพแก้ว (2565) พบว่า การใช้สื่อมัลติมีเดีย ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงที่ดีขึ้น เนื่องจากการนำสื่อมัลติมีเดียช่วยสอน เช่น เรียนรู้จากเพลง อ่านตามเสียงที่ได้ยิน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง และชัดเจน

ขึ้น และยังทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนและจากผลการวิจัยของ หยาง (2562) ได้ใช้เกมในการพัฒนาการอ่านออกเสียงพบว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้จริง และช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาปัญหาและความสำคัญของการอ่านออกเสียงภาษาจีนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญจำเป็นที่จะใช้รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ เนื่องด้วยการจัดกิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์วิธีการสอนแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง การสอนรูปแบบโฟนิกส์นั้น มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถรู้จักคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากผู้เรียนจะสามารถแยกเสียง และรวมเสียงในการอ่านคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ทวีงเคล (2564) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาจีน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาการอ่านออกเสียงของผู้เรียน เพื่อความถูกต้องและชัดเจน และยังส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไปเป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ใน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนควนพระสาครินทร์ โรงเรียนปากพะยูนพิทยาคาร โรงเรียนหารเทารังสีประชาสรรค์ มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 325

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนหารเทารังสีประชาสรรค์ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

จำนวน 40 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างซึ่งได้โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยมีวิธีการสุ่ม ดังนี้

1) กำหนดประชากร คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พัทลุง ที่อยู่ในเขตอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนควนพระสาครินทร์ โรงเรียนปากพะยูนพิทยาคาร โรงเรียนหารเทารังสีประชาสรรค์ มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 325

2) ผู้วิจัยสุ่มโรงเรียนในอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ผลปรากฏว่าโรงเรียนหารเทารังสีประชาสรรค์ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

3) ผู้วิจัยสุ่มห้องเรียนในโรงเรียนหารเทารังสีประชาสรรค์ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ผลปรากฏว่าได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 40 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ประกอบด้วยเรื่อง ครอบครัว อุปกรณ์การเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 4 ชั่วโมง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ชนิด ดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเรื่องที่เกี่ยวข้องชีวิตประจำวันด้วยการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จำนวน 2 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 4 ชั่วโมง

3.2 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยเริ่มจากการสะกดคำศัพท์ และตามด้วยการออกเสียงแบบรวมเสียงอักษร โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ Rubric Assessment

3.3 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อมูลประกอบด้วย ดังนี้

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการหาค่าที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน t-test dependent

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการหาค่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ช่วงเวลา	N	$\bar{X}$	SD	t	Sig
ก่อนเรียน O ₁	40	7.2	1.36	-22.99	.000
หลังเรียน O ₂	40	11.3	1.29		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.2 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.36 ส่วนหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.3 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.29 ซึ่งจะมีความแตกต่างกัน รวมไปถึงผลการทดสอบค่า t-test มีค่าเท่ากับ -22.99 ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	n = 40		
	$\bar{X}$	SD.	ระดับ
1. ด้านการจัดกิจกรรม			
1.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและสนุกสนาน	4.73	0.45	มากที่สุด
1.2 ครูผู้สอนตั้งใจสอนให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม	4.55	0.55	มากที่สุด
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.60	0.67	มากที่สุด
รวม	4.63	0.56	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหาการเรียนรู้			
2.1 ครูผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.60	0.67	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาที่เรียนมีความเข้าใจง่าย	4.98	0.16	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาที่เรียนมีความทันสมัย	4.70	0.56	มากที่สุด
2.4 เนื้อหาที่เรียนช่วยให้เกิดการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น	4.58	0.50	มากที่สุด
3. ด้านบรรยากาศ			
3.1 ครูผู้สอนมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	4.80	0.41	มากที่สุด
3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนมีความน่าสนใจ	4.68	0.53	มากที่สุด
3.3 นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	4.78	0.48	มากที่สุด
รวม	4.70	0.51	มากที่สุด
สรุปความพึงพอใจโดยภาพรวม	4.70	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่ออ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.70$, $SD=0.48$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านเนื้อหาการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.76$, $SD=0.41$) รองลงมาคือด้านบรรยากาศ ($\bar{X}=4.70$, $SD=0.51$) และสุดท้ายด้านกิจกรรม ($\bar{X}=4.63$, $SD=0.56$) ตามลำดับ

ด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.63$, $SD=0.56$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและสนุกสนาน ($\bar{X}=4.73$, $SD=0.45$) รองลงมาคือ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ($\bar{X}=4.60$, $SD=0.67$) และน้อยที่สุดคือ

ครูผู้สอนตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม ($\bar{X}=4.55$, $SD=0.55$) ตามลำดับ

ด้านการจัดเนื้อหาการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.76$, $SD=0.41$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อหาที่เรียนมีความเข้าใจง่าย ($\bar{X}=4.98$, $SD=0.16$) รองลงมาคือ เนื้อหาที่เรียนมีความทันสมัย ($\bar{X}=4.70$, $SD=0.56$) รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X}=4.60$, $SD=0.67$) และน้อยที่สุดคือ เนื้อหาที่เรียนช่วยให้เกิดการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X}=4.58$, $SD=4.58$) ตามลำดับ

ด้านบรรยากาศ ($\bar{X}=4.70$, $SD=0.51$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูผู้สอนมีความเป็นกันเองกับนักเรียน ($\bar{X}=4.80$, $SD=0.41$) รองลงมาคือ นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ($\bar{X}=4.78$, $SD=0.48$) และน้อยที่สุดคือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนมีความน่าสนใจ ($\bar{X}=4.68$, $SD=0.53$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.2 ส่วนคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ เท่ากับ 11.3 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนอ่านที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้คุ้นเคยกับคำ และการสะกดเพื่อจะได้รู้จักคำ สามารถอ่านสะกดและเขียนได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพินอินในภาษาจีน และนักเรียนสามารถที่จะจำแนกการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน รวมทั้งยังช่วยให้นักเรียนมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการอ่านออกเสียงให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัยวัฒน์ วงเสาร์ (2561) ได้ทำการศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ประกอบแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออก

เสียงพยัญชนะภาษาจีน พบว่าหลักการพัฒนาด้วยการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ (2565) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงความรู้คำศัพท์ และการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 19.89 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.39 คิดเป็นร้อยละ 79.56 มีระดับคุณภาพ ดี ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการออกเสียงในแบบทดสอบที่ 2 และ 3 ระดับดีเยี่ยม และระดับคุณภาพ ดี ในแผนที่ 1 แผนที่ 4 และ 5 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 เช่นกัน

2. การศึกษาความพึงพอใจต่อการอ่านออกเสียงภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการอ่านออกเสียงภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมพบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 โดยนักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านบรรยากาศ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อครูและนักเรียนทั้งความเป็นกันเองของครูผู้สอน รวมทั้งการจัดการเรียนรู้ อย่างมีความสุข และอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนมีความน่าสนใจ รองลงมา ได้แก่ด้านเนื้อหาการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความน่าสนใจ และสนุกสนาน อีกทั้งเนื้อหาที่มีความทันสมัยทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และยังเสริมสร้างการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้ดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิลมีย์ มนูญดาหวิ (2566) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติภัทร์ ชลวิศิษฐ์ (2566) ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ อัยวัฒน์ วงเสาร์ (2561) ทำการศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ประกอบแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ. (2565). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- ชลมัย มนูญดาหิ. (2566). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ. (2560). *การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงความรู้คำศัพท์ และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ทวิงเคล. (2564). *ความสำคัญและเทคนิคการสอน Phonics (โฟนิกส์)?*. ค้นเมื่อ วันที่18 ธันวาคม 2566, จาก: <https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks>
- นันทิวิน อินหาดกรวด, และ เทพกาญจนา เทพแก้ว. (2565). *พัฒนาทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาจีนพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย 4-6 โรงเรียนบ้านวังหันน้ำดัง โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย*. กำแพงเพชร: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2553). *การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- เสียวหลิน หยาง. (2562). การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมคำศัพท์ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรังสิต, กรุงเทพฯ.
- หวั่ง เทียนซง. (2561). วิจัยเกี่ยวกับการสอนการออกเสียงภาษาจีนสำหรับนักเรียนชาวไทย. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- อัยวัฒน์ ม่วงเสาร์. (2561). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ประกอบแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม